

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY NA ŠKOLNÍ ROK 2017 – 2018

**Základní škola a Mateřská škola Karla Klostermanna v Železné Rudě, p. o. oznamuje,
že se bude konat**

**ve středu 3. května 2017 od 9. 00 – 11. 30 hodin
a ve čtvrtek 4. května 2017 od 13. 30 – 15. 00 hodin**

zápis nových dětí na školní rok 2017 / 2018 do Mateřské školy v Železné Rudě v budově MŠ, Sportovní 60.

**K zápisu je nutné vzít s sebou občanský průkaz zákonného zástupce dítěte, rodný list dítěte,
u cizích státních příslušníků doklad o trvalém pobytu v ČR.**

Děti z mateřské školy vyrobily pro nové kamarády drobné dárečky.

Těšíme se na Vás.

Návštěva Mikroregionu Šumava-západ bavorskou delegací

Tisková zpráva – Mikroregion Šumava-západ, 5. dubna 2017

Ve dnech 30. 3. a 31. 3. 2017 navštívila území Mikroregionu Šumava-západ bavorská delegace složená ze zástupců Dolnobavorské vlády, Správy NP Bavorský les, starostů obcí v Bavorském lese – Bayerisch Eisenstein, Spigellau, Schönberg, St. Oswald-Riedlhütte, Lindberg, Neuschönau, Frauenau, Langdorf a jednatele FNBW (Ferienregion Nationalpark Bayerischer Wald GmbH, – Prázdninový region Bavorský les, s.r.o.). Na území Mikroregionu Šumava-západ delegaci doprovázel koordinátor mikroregionu Jaroslav Tachovský a starostové jednotlivých obcí mikroregionu.

První zastávkou bavorské delegace bylo Město Železná Ruda, kde ji přivítal starosta města Michal Šneberger. V environmentálním centru proběhla beseda na téma rozvoj Železné Rudy a Bayerisch Eisenstein jako jednoho

Česko-bavorská delegace na návštěvě Železné Rudy si s velkým zájmem prohlédla Environmentální centrum

Návštěva Mikroregionu Šumava-západ bavorskou delegací

Dokončení ze strany 1

území a vývoj Železné Rudy a Prášil po pádu „železné opony“ s výhledem do budoucna. Jednání se účastnil i starosta Prášil Libor Pospíšil. Při přejezdu do Kvildy se bavorští návštěvníci zastavili na Rokytě a na Hradlovém mostě, aby se seznámili s Vchynicko-tetovským plavebním kanálem. Zde je přivítal starosta Srní Stanislav Dolejší. Po návštěvě Modravy a Centra dřevařství, které jim představil starosta Modravy Antonín Schubert se delegace přemístila do Kvildy. Po představení obce starostou Václavem Vostradovským se v Centru umění Kvilda konala beseda bavorských návštěvníků se zástupcem Mikroregionu Šumava-západ (koordinátor Jaroslav Tachovský) a se starosty šumavských obcí – Kvildy (starosta Václav Vostradovský), Modravy (starosta Antonín Schubert), Borových Lad (starostka Jana Hrazánková) a Železné Rudy (starosta Michal Šneberger). Tématem byl rozdílný přístup Správy NPŠ a Správy NP Bavorský les k obcím a možnosti dalšího udržitelného rozvoje v chráněných územích, zejména na území Šumavy. Zazněl i oboustranný požadavek na vytvoření informační platformy pro přímou výměnu informací mezi českými a bavorskými starosty, resp. Mikroregionem Šumava-západ a ILE obcí v NP Bavorský les (Svaz obcí v NP Bavorský les). Tento informační tok by měl zabránit šíření zprostředkovaných a mnohdy ne zcela přesných informací o dění na obou stranách hranice. Večer proběhla v Hotelu Srní, kde byli bavorští hosté ubytováni, neformální beseda. Druhý den svého pobytu navštívila delegace Kašperské Hory. Po přivítání starostou Petrem Málkem a po prohlídce města, proběhla beseda v hotelu Kašperk za přítomnosti starosty Kašperských Hor, pana Petra Málka a starostky Dlouhé Vsi, paní Ivany Vítovcové. Diskuse byla zaměřena na oblast Kašperskohorska. Poslední zastávkou bylo město Sušice. Hosté byli přivítáni starostou Petrem Mottlem a místostarostkou Věrou Marešovou. Po krátké diskuzi o životě v Sušici a perspektivě další spolupráce s bavorským příhraničím si bavorští návštěvníci prohlédli centrum města, akvapark a zimní stadion. Ze Sušice se delegace přes Železnou Rudu vrátila zpět do Bavorska.

Konkrétními výstupy návštěvy jsou:

- rozhodnutí o vytvoření informační platformy mezi českými a bavorskými obcemi
- rozhodnutí o spolupráci na vytvoření společné turistické destinace Šumava – Bavorský les
- prohloubení spolupráce a rozhodnutí o pravidelném opakování vzájemných návštěv – 4x za rok

Návštěva bavorské delegace je dalším krokem k naplňování Dohody o partnerské spolupráci mezi Mikroregionem Šumava-západ a ILE Nationalpark Gemeinden podepsané dne 12. 6. 2015 na Hraničním nádraží Alžbětín – Bayerisch Eisenstein.

Upozornění Města Železná Ruda ubytovatelům

Obecně závazná vyhláška č. 12/2010 o místním poplatku z ubytovací kapacity, ukládá sazbu poplatku z ubytovací kapacity ve výši 2,- Kč za každé využití lůžko a den.

Obecně závazná vyhláška č. 10/2010 o místním poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt, ukládá sazbu poplatku za osobu a každý i započatý den pobytu, není-li tento dnem příchodu ve výši 15,- Kč.

Ubytovatel vybrané poplatky odvede městu nejpozději do 15 dnů po uplynutí každého čtvrtletí. Tyto poplatky lze odvádět i měsíčně.

Plné texty vyhlášek jsou k dispozici na internetových stránkách města Železná Ruda www.zeleznaruda.cz

Děkujeme všem ubytovatelům za dodržování vyhlášky a odvody vybraných poplatků.

Finanční odbor města

Zprávy ze správního

Vážení spoluobčané, vzhledem k tomu že v nejbližších měsících určitě dojde k „velkým jarním úklidům“, dovolujeme si už nyní připomenout zásady fungování systému odstraňování odpadů ve Městě Železná Ruda.

Fyzické osoby, mající trvalý pobyt v Městě Železná Ruda platí místní poplatek v současnosti ve výši 200,- Kč; za to je odvážen komunální odpad z popelnic/kontejnerů a separovaný odpad mohou odkládat do příslušných kontejnerů na papír, plast/nápojové kartony a sklo, které jsou rozmístěny většinou na pozemcích Města (jedná se o 36 stanovišť – hnízd).

Zároveň mohou fyzické osoby také využívat služeb sběrného dvora, kam mohou **zdarma** odkládat odpady, které se ve sběrném dvoře vybírají (pouze za objemný odpad nad 50 kg/osobu zaplatí 4 Kč/kg).

Fyzické osoby podnikající a právnické osoby si zajišťují vývoz popelnic/kontejnerů samy na základě uzavřené smlouvy. Pouze na nich tedy záleží, s kým mají uzavřenou smlouvu. Totéž platí i pro separovaný odpad; opět musí mít uzavřenou smlouvu. V tomto případě má většina uzavřenou smlouvu s Městem Železná Ruda. Určitě je to výhodné, a to z několika důvodů: a) nemusí mít vlastní nádoby, b) tyto nádoby jim nestojí na jejich pozemku, c) nemusí si udržovat přístup k těmto nádobám v zimním období a d) v neposlední řadě si ani nemusí hlídat četnost vývozu. Separovaný odpad prostě mohou odložit do příslušných nádob na stanovišti – hnízdě kdekoli v Městě Železná Ruda.

Zároveň je třeba připomenout, že s platností novely zákona o odpadech Město Železná Ruda určilo místa k odkládání kovů a biologicky

ODPADY – biodpady – kompostéry?!

rozložitelného odpadu pro **fyzické osoby**. Kovy i biologicky rozložitelný odpad rostlinného původu lze odkládat ve sběrném dvoře.

S biologicky rozložitelným odpadem chce Město pomoci občanům tím, že letos opět nakoupí kompostéry, a tak jako v minulém roce je na základě smlouvy a zaplacení podílu z ceny předá občanům. **Občané, mající zájem o kompostér, si již mohou podat písemnou žádost na správní odbor MěÚ Železná Ruda.** Kompostér bude přidělován občanům, kteří mají trvalý pobyt v Železné Rudě a zároveň jsou vlastníky či nájemci „zatravněného pozemku“ v k.ú. Města Železná Ruda.

Fyzické osoby podnikající a právnické osoby si dle současné legislativy odstraňování kovů a biologicky rozložitelných odpadů zajišťují sami.

V případě potřeby odstranění většího množství odpadů než je kapacita vašich nádob (u penzionů, restaurací a jiných subjektů) nás, prosím, kontaktujte. Odstranění – odvoz může být zajištěn formou mimořádného svozu za příslušný poplatek.

Využijte, prosím, této možnosti a neodhazujte odpad mimo popelnice – neznečišťujte své město.

Děkujeme, že už teď SEPAR i ostatní odpad ukládáte do správných nádob a věříme, že i nadále budete v třídění pokračovat.

V případě jakýchkoliv dotazů nás neváhejte kontaktovat, ať už osobně, či telefonicky (724 053 791).

MěÚ, správní odbor – Caroline Zahradníková

Velký lyžař Josef Treml v této zimě dojel svou poslední jízdu

Dne třetího března zemřel po dlouhém boji se zákeřnou chorobou Josef Treml. Pouze pár dnů mu zbývalo do navršení 73 let. Železnorudští občané mají Josefa spjatého s lyžařským areálem Špičák, o který se řadu let dobře staral, společně s Vládou Kasíkem a oba udělali mnoho pro jeho rozvoj. Byl to od nich hodně odvážný krok, když se z práce tělocvikářů klatovského gymnázia vrhli v roce 1993 na úplně jiný obor. A nutno uznat, že tento krok, který jim zejména v počátcích musel dát hodně zabrat, zvládli dokonale a špičácký areál již několik let patří mezi nejlepší v republice. Pomohla jim k tomu schopnost najít si dobré lidi a umění vytvořit z nich kolektiv, který umí táhnout za jeden provaz, a také jejich vrozené, manažerské vlohy. Ty osvědčil Josef (dále již Pepa, jak se mu všeobecně říkalo), již při svém prvním velkém životním úspěchu, založení první veřejné lyžařské školy v ČSSR na Špičáku, v r. 1974. Ve spolupráci se svou první manželkou Evou vyvolali ve skupině tehdejších cvičitelů takové nadšení pro věc, že během dvou sezon dosáhla škola vyloženě špičkové úrovně a stala se vzorem při zakládání dalších škol v republice, i v metodice a způsobech výuky dětí. A hlavně nadšení všech instruktorů dovedli udržet po dlouhá léta, přestože neustále tlačili na zvyšování jejich kvalifikace i kvality a rozsahu práce. Na téma lyžařské výuky dětí Pepa sepsal několik hodnotných příruček, které nebyly dodnes překonány. Díky tomu se stal uznávaným odborníkem i mezi špičkovými učiteli FTVS Praha, a protože současně byl i výborným lyžařem a dobrým parťákem, stal se členem ústředního lektorského sboru SL ČSTV. Kromě toho, byl u zrodu Svazu lyžařských škol, kterému dlouhodobě předsedal. Jeho velkou životní zásluhou bylo to, jak uměl své nadšení pro sport předávat dětem i dospělým a získávat je pro sportovní způsob života. To uplatňoval mistrně u svých žáků a studentů v rámci výuky tělocviku během své pedagogické dráhy na středních školách, ale i v lyžařských kurzech i letních sportovních pobytových akcích, při organizování různých sportovních soutěží, a také při organizování lyžařské školy. U dospělých toto uplatňoval především při udržování kondice svých lyžařských cvičitelů (pověstný Desetiboj hvězd a jiné akce),

ale i v celorepublikových sportovních srazech na Orlíku i jako průvodce a instruktor windsurfingu v rámci zahraničních zájezdů Sportpropagu a Sportturistu Praha.

Můj článek je už tak dosti dlouhý a to jsem zdaleka nevyjmenoval všechna pozitiva jeho působení na tomto světě. Takže na závěr doplňuji jen bodově:

- Od r. 1972 spolupracoval při budování areálu a zázemí pro lyžařskou školu a při několika složitých reorganizacích, připravoval činnost Okresní lyžařské školy, která od svého založení zahrnovala mimo výuky dětí základnímu lyžování i internátní školu závodního lyžování pro talentované děti a mládež. Byla v činnosti až do r. 1990. Skvělé podmínky pro její činnost, které Pepa pomáhal vytvářet a udržovat, umožnily dosáhnout řadě borců výborných výsledků a dokonce vynesly Vlastu Maxu, později i jeho bratra Marcela, až do reprezentace.
- V období 1983 - 86 byl Pepa zvolen předsedou oddílu lyžování SA a od r. 86 do r. 93 pracoval jako předseda TJ SA. V této době plně starostí a problémů, kromě běžné činnosti, proběhlo 10 tematicky laděných mezinárodních zájezdů, v r. 87 historický a organizačně mimořádně náročný mezinárodní závod Družba, přebory ČSSR žactva v letech 1987 a 1988, Čs. univerziáda 89, Europacup 90. Spolupracoval při řadě menších závodů, s lyžařskými akrobaty, atd. Od roku 1993, kdy začal podnikat v lyžařském areálu, se zasloužil nejen o jeho velký rozkvět, ale v mnoha případech přispěl i k rozvoji celého Železnorudska.
- Mimo výše uvedeného stačil ve svém životě ještě osm let působit v tanečním souboru lidových tanců, postavil dům, napsal nebo byl spoluautorem několika odborných knih a zpracoval též dvě záslužné knihy, v nichž zachytil historii areálu Špičák, tělovýchovné činnosti a lyžařské školy.
- Dokázal zvládnout výborně windsurfing, divokou vodu na kajaku i kánoi, věnoval se atletice, cyklistice, běžkám, normální i vysokohorské turistice a v posledním období se velmi intenzivně a úspěšně věnoval hlavně golfu. Přitom všem stačil Josef dobře vychovat a zabezpečit dvě dcery, Andreu a Simonu, dobře plnit roli dědečka svým vnoučatům, i roli výběorného partnera své druhé životní družce Jitce, s níž si výborně rozuměl.

Škoda, že nám kamarád Pepík odešel takhle brzy, ale i tak toho stačil na dva životy. Kamarádi, kterých měl spoustu, budou navždy vzpomínat na jeho osobitý humor a řadu hezkých zážitků ze společné práce i sportování a v neposlední řadě i ze zpívaných a hudebních setkání, v nichž plnil vždy úlohu banjisty a zpěváka.

Jaroslav Frič

☺ JARO V MŠ ☺

S prvním jarním sluníčkem navštívily nejmladší děti hasičskou zbrojnicí. Před ní na ně čekala dvě hasičská auta a dva hasiči – p. Patrik Soukup a p. Petr Horáček (MĚSTSKÁ POLICIE), aby dětem svým zajímavým výkladem přiblížili důležitou práci SDH. Děti měly možnost prozkoumat nejen „hasičárnu“, ale hlavně hasičská auta a ještě shlédnout video o práci našich železnorudských hasičů. Děkujeme panu Jarošovi za domluvení této skvělé akce. Pro naše nejmenší to byl neskutečný zážitek a už se těší na další návštěvu a možná i na svezení v hasičském autě?

Ve čtvrtek 23. 3. 2017 navštívily naše nejstarší děti městskou knihovnu. Paní knihovnice Věra Kadlecová děti seznámila s chodem knihovny, ukázala jim plno zajímavých dětských knížek a nakonec dětem přečetla několik veselých básniček. Touto cestou paní Kadlecové mnohokrát děkujeme a těšíme se na další spolupráci.

Již tradičně se pod vedením paní učitelky Amortové sešli rodiče s dětmi, aby si v dílně MŠ společně vyrobili velikonoční dekoraci a popovídali si o velikonočních tradicích.

Ve středu 3. května 2017 od 9. 00 – 11. 30 hodin a ve čtvrtek 4. května 2017 od 13. 30 – 15. 00 hodin proběhne zápis dětí na školní rok 2017/2018. Děti i paní učitelky z naší mateřské školy se na nováčky těší a vyrobily pro ně drobné dárečky.

Za kolektiv MŠ Ludmila Chalupská

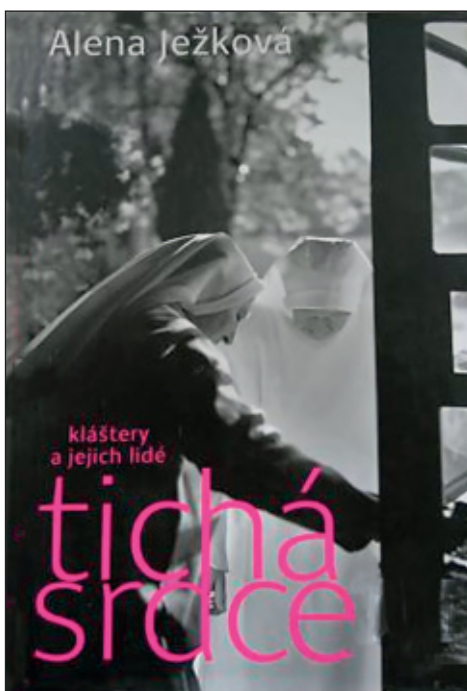

Městská knihovna Železná Ruda

Čtenářům zvědavým i zvědavým

Člověk od nepaměti poháněn touhou dozvědět se co nejvíc, objevovat a o poznání si činit své vlastní úsudky. To, co nového vidíme nebo si přečteme, pak třeba prakticky využijeme nebo jsme jen o něco chytřejší. A to je také hezký pocit. Nezřídka spolu se vstřebáváním informací se dobře bavíme či jsme plni chvějivého napětí a očekávání. Měla jsem to na zřeteli, když jsem naposledy vybírala tituly do naší knihovny.

Život za zdmi klášterů a lidé v nich... téma tabuizované, většinou se o něj nezajímáme vůbec nebo našlapujeme velmi opatrně. Jak žijí řádové sestry, o koho pečují, je jejich konání posláním? To a mnoho jiného vám prozradí výjimečná kniha Aleny Ježkové „Tichá srdce“. Kniha je ojedinělou a exkluzivní publikací, vyčerpávajícím a současně čtivým exkursem do dějin působení šesti řeholních řádů u nás. Autorka si dala s obsahem knihy opravdu velkou práci. Navštěvovala komunity a skutečnila desítky rozhovorů s řeholníky a řehol-

nicemi. Ve vzpomínkách starších pamětníků ožívají otřesná svědectví z 50. let minulého století, kdy komunistický režim kláštery zrušil a řeholníky odsoudil ve vykonstruovaných monstrprocesech k dlouhým letům ve věznicích a pracovních lágrech.

Chcete proniknout hlouběji do historie a poznat opravdu důvěrně jednoho z českých panovníků – Fridricha Falckého? Jak probíhal jeho roční „český příběh“? Pochopil svéráznou situaci v Čechách, když přijal nabídku české koruny? Půjčte si „Zimního krále“ a zjistěte to.

Na začátku jsem se zmínila o příjemném napětí a zábavě spojené s poznáním. Nabízím vám ho ve formě strhujícího historického thrilleru „Odkaz mezopotamského písaře“. Odehrává se v nedávné minulosti, ale zároveň nás zavádí hluboko do světa pradávnejší asyrské civilizace. Nechte se zavést do starověké mezopotamské kultury a mytologie při pátrání po komplikovaném hlavolamu.

Tyto knihy a mnohé další jsou připraveny a čekají. Těším se na vás.

Věra Kadlecová, knihovnice

Beltinec – slovinský pěvecký sbor

Působivé vystoupení Slovinců, po boku našeho Železnorudského smíšeného sboru, v kostele v Železně Rudě nás přimělo k otázce na paní Libuši Löffelmannovou. A sice, kdo vlastně přišel na ten nápad, spojit se umělecky se Slovinci?

„Setkání s krajským spolkem se uskutečnilo díky kontaktům Kathariny a Marka Eisch Angus. Tento spolek má sídlo v Radenci, což je město na hraničním pomezí Rakouska a Slovinska. Sbor se nazývá Beltinec a má vlastní spolkové sídlo „Pavel Haus“, kde jsme společně vystupovali. Jak dlouho fungují nevím. Pořádají však různé akce, nejen pěvecké, ale i semináře a výstavy, společně s ostatními kraji a Rakušany. Dostali jsme pozvání na Mezinárodní festival hudebních těles, to bylo v loňském roce – sbory a kapely z Ameriky, Slovinska, Rakouska, Srbska. Festival probíhal v celém městě na různých místech, až do nočních hodin. Věřím, že se na festival opět podíváme, tedy že dostaneme pozvání, protože Slovinci u nás nyní byli nadšeni“, hodnotí paní Libuše nedávnou návštěvu. *Redakce ŽZ*

foto: V. Chabrá

Pohřebiště Barabů dostalo nový kříž

Oblíbené výletní místo na železnorudském Špičáku – pohřebiště dělníků, zvaných „Barabové“, kteří přišli o život při stavbě nejdelšího železničního tunelu (1747 m) v Rakousko-Uherské monarchii – bylo poslední dobou svědkem stavebních úprav. Železnorudský klub o víkendech toto pohřebiště znovu upravil. Starý dřevěný kříž, který v roce 2002 na tomto místě instalovali členové Železnorudského klubu, tento víkend vyměnili za nový a celé okolí dávného hřbitova upravili.

„Letos je tomu právě 140 let, kdy byl tunel dokončen a uveden do provozu. Tunel se stavěl v letech 1874 – 1877 a podíleli se na něm dělníci z celé rakousko-uherské monarchie. Mnoho z nich zde zahynulo. Stavba železniční tratě, která spojila Čechy s Bavorskem, významně ovlivnila i rozvoj města Železná Ruda“ říká předseda Železnorudského klubu, pan Václav Chabrá, jenž před lety přišel s myšlenkou vzdát hold těm, kteří položili své životy při výstavbě Špičáckého tunelu. Dle dochovaných historických materiálů a poznámek vyznačil území, které sloužilo jako pohřebiště těchto Barabů. Členové klubu místo zkuřtovali, a dle návrhu Václava Chabráho bylo pamětní místo osazeno kamennou mohylou a křížem.

Za Železnorudský Klub Světluše Chabrová

Členové Železnorudského klubu před novým křížem s věncem a trikolorou

Starý kříž z roku 2002, který byl ve špatném stavu, byl demontován

Zvednutí a usazení nového kříže nebylo lehké

„Řekli jsme, že chceme vidět to nejlepší z Bornea a nemáme moc času,“ říká Michal Vonásek.

Pokračování rozhovoru s panem Michalem Vonáskem o jeho cestě po Borneu, jaké to je u nejbohatšího monarchy na světě a jak se povořit nejrychlejším výtahem na zeměkouli.

ŽZ: Tak to je příjemné zjištění. A kam jste putovali poté?

MV: Jeli jsme k řece, na jejíž jméno si nemohu vzpomenout. Tam jsme zůstali dvě noci. To byla velká řeka, spali jsme přímo v pralese. Fascinovali mě tam makakové, to jsou opravdu velmi drzé opice. Samozřejmě, že jsme dostali varování, abychom nic nenechávali venku. Opice běhaly po střeše, přibíhaly i ke stolu, kde jsme uvnitř budovy jedli, sebraly, co chtěly a zmizely.

Jinak jsme dělali takové výlety po řece, a sledovali jsme ptactvo, opice, slony. A pak jsme měli krátkou procházku přímo v pralese, abychom to zažili na vlastní kůži. Je tam plno pijavic...

ŽZ: ...o tom, bohužel, něco vím...

MV: Od průvodkyně jsme se ještě dozvěděli, proč je flora na Borneu tak endemická. Nepamatuji si, zda jsou to stovky tisíc let či miliony, ale moře ustoupilo, tudíž Euroasijské tvorové se dostali na ostrov a poté se opět moře vrátilo a jednoduše je tam uvěznilo a museli se adaptovat. A protože tam je nejvyšší pralesní porost na světě, vše se adaptovalo na přelety z větve na další strom a to z toho důvodu, že na zemi čekali predátoři. Takže tam lítají hadi, hlodavci, ještěrky. A znáš zcela jistě naučnou stezku v korunách stromů. Rozdíl je v tom, že v deštném pralese na Borneu jsou ohromné stromy, dosahující výšky 70 metrů a zhruba uprostřed této výšky se táhla stezka. Zcela odlišně, než známe, byla upevněna na liánách a mezi stromy byl odstup až 100 metrů. Byla to spíše houpačka než pevná půda pod nohama. Naskytly se nám ohromující výhledy, naprosto neuvěřitelné. A v tom nám naše průvodkyně řekla: „A nad námi létají hadi, hlodavci, ještěrky a další potvory.“ Necháпали jsme to. Nad našimi hlavami bylo dalších 50 metrů neprostupné zelené tmy. Raději jsme nepřemýšleli o tom, co se nad našimi hlavami děje. Po úspěšném dokončení jsme za odměnu dostali dvě hodiny klid v termálních lázních. Byly to takové veřejné lázně, bazénky betonové, oplácené dlahou a pro dvě osoby. V 32°C a s vodou až 40°C docela nepříjemné. Po odchodu nás průvodkyně upozornila, že ratanové liány mají i ostny a to skutečně větší než klasická růže. Průvodkyně: „Víte proč Sandokan tak strašně řval, když letěl z liány na liánu. Protože naskočil na ten ostnatý liánovitý ratan.“

Průvodkyně se o nás vzorně starala, jakmile byla chvilka času, tak vždy našla nějakou zajímavost, kterou nám ukázala. Popsala nám, jaký je život místních obyvatel u vody. Oni mají všechny domy na pilících. Jednak kvůli záplavám a také kvůli množství deště...

ŽZ: ...aby neměli vodu v chalupě...

MV: Tak. A vždy jedna rodina má jeden ten dům. Ale může být různě velký, protože jakmile přibude další generace, jednoduše se kus domu přistaví. Všichni jsou tedy stále pohromadě. Tam jsme tedy strávili dva

Michal Vonásek

- Narozen v Plané u Mariánských Lázní
- Žije v Železně Rudě od 2 let
- Má šestiletého syna Lukyho
- Sportovec – lyžař, cestovatel

dny. Potom jsme jeli do dalšího města, a tam byl orangutaní sirotčinec. Občas se nalezne mládě, opuštěné matkou, takže se vezme do sirotčince a je tam vychováno a pak vypuštěno do volné přírody. I na Borneu jsou orangutani v ohrožení. Takže se o ně vzorně starají.

Já jsem měl jedno blízké setkání s orangutanem. Bylo to u té netopýří jeskyně. Já jsem si tam chtěl totiž udělat pěknou fotku. Postavil jsem se pod ovocný strom a na tom stromě bylo mládě orangutana. Ale já jsem jej neviděl. A jak jsem se k němu blížil, opodál stojící lidé na mě volali a mládě pískalo. Bylo maskováno v koruně stromů a já jsem nevěděl, co to je za zvuk. Lidé z dálky stále povykovali, ale nevěděl jsem, co na mě volají. Pak si toho všimla i naše průvodkyně. Začala na mě křičet, abych okamžitě utíkal pryč. Takže jsem prchnul, protože setkání s orangutaní matkou by pro mě nedopadlo dobře. Naštěstí k tomu nedošlo. Ale určitě byla nablízku.

ŽZ: Ale jinak jsou orangutani roztomilí a legrační, ne?

MV: No legrační jsou, ale jsou veliký. Co se týče těch nosatých opic, ty jsou také velké, tak 150 cm, ale ty jsou plaché. Orangutan ne. Ten neutěče. Král pralesa.

Poté jsme se vydali zpět do Kota Kinabalu, provincie Sabah. Tam nás čekaly poslední dva dny. A čekalo nás potápění.

ŽZ: A ty máš zkušenosti s potápěním?

MV: No, ono to bylo spíše šnorchlování. Vzali nás na rychločlun a jeli jsme ke korálovým útesům. Od břehu byly poměrně daleko. Člun vždy někde zastavil, my jsme vyskákali do moře a potápěli jsme se a pozorovali barevné ryby. Bylo to jako ve filmu. Tomu jsme se věnovali celý den, a následující den též. No a pak už zpátky zase do Šanghaje.

ŽZ: Jak tam na vás ti lidé vlastně působili. Byl nějaký rozdíl mezi lidmi na venkově a ve městě? Jak k vám přistupovali?

MV: Samozřejmě, jako všude, ve městech žijí ti majetnější a na venkově ti chudší. Tam je živí hlavně palmový olej. Tedy ty plantáže, a ten průmysl s tím spojený. Tahle část Bornea je snad největší vývozce palmového oleje na světě. Lidé působili spíše chudě.

ŽZ: A nemá ten „palmový“ průmysl vliv na tu džungli?

MV: Bohužel ano, plantáže zabírají neuvěřitelnou plochu. Je to obrovský byznys. Stát to zcela jistě podporuje. Mluvíme o té malajské části Bornea, v Indonésii jsme nebyli.

Pokračování ze strany 6

Borneo (v Indonésii Kalimantan) je třetí největší ostrov světa s rozlohou 743 330 km². Nachází se v jihovýchodní Asii mezi Indickým oceánem a Tichým oceánem. Na Borneu se rozkládá většinou deštný prales, jenž patří k nejstarším deštným lesům na světě a který je v současnosti velice ohrožen rychlou deforestací. Je to domov mnoha druhů živočichů i rostlin. Nejvyšší hora Bornea se jmenuje Gunung Kinabalu a dosahuje nadmořské výšky 4095 m n. m.. Na Borneu je také největší jeskynní sál na světě (Sarawacká síň).

Zdroj: Wikipedie

ŽZ: A jak vám tam chutnalo? Máš nějaký gurmánský zážitek?

MV: Strava byla opravdu pestrá, a hlavně jiná. Všechno mně velmi chutnalo. Nejvíce mne zaujalo jídlo z mořské štiky. Bylo to vynikající. Obecně všechny ryby byly výborně upravené a chutné. Co se týče pití, pivo nám po prvním večeru úplně přestalo chybět. To už jsem říkal, bylo hrozné. Počkali jsme si až do letadla.

ŽZ: Můžeš prozradit Michale, pro případné cestovatele, jak nákladná tedy byla tvoje cesta?

MV: Zpáteční letenka stála 13 000,- Kč. Pro overstop v Šanghaji je zapotřebí si připravit alespoň 2000,- Kč, vstupy jsou drahé. Jídlo je poměrně levné. Takže asi tak 50 000,- Kč na 14 dní.

ŽZ: Měl jsi nějaké očkování na cestu?

MV: Ano, – žloutenka A i B, břišní tyfus, cholera a vzteklinka. Vzteklinka je tam důležitá. Vykytuje se tam dost. Malárie tam zrovna nebyla.

ŽZ: Tak to jsme probrali jak jsi cestoval, s kým jsi cestoval, co jsi jedl, kdes bydlel. A teď nám prozrad', co je třeba si na Borneo každopádně přibalit do zavazadla. Co jsi ocenil?

MV: No, já jsem si toho moc nezabalil... (smích). Každopádně čelovka je důležitá. Navigace byla šikovná, hlavně v té Šanghaji. To je 20 mil. město. Boty do pralesa nám sice všichni doporučovali, ale my jsme si je nekoupili. Stejně bychom je neužili. Ta cestovka nám to hodně usnadnila. Všude nás dovezli. A vzhledem k horku a vysoké vlhkosti se vyplatí oblečení, které rychle schne. To bylo hodně důležité. Byli jsme tam v období dešťů...

ŽZ: Je nějaké doporučené roční období pro turistiku v této destinaci?

MV: Tady jsou dvě roční období – monzuny a léto, bez deště. Teploty jsou vysoké – i ve stínu 33° C.

ŽZ: Takže Borneo doporučuješ, a co ta Šanghaj?

MV: Taky mohu doporučit. Ta nás nadchla velice. Všechno funguje jinak a všechno funguje rychle. My jsme si to připravili. Domluvili jsme se, že navštívíme, v současnosti druhou, nejvyšší budovu světa, měří asi 640 m. Dále tam mají nádherné městské zahrady, v čínském stylu. A také jsme chtěli jet maglevem.

ŽZ: Co to je?

MV: To je vlak na magnetu.

ŽZ: Aha!

MV: To bylo super. Ten maglev jede 431 km/hod. Takže jsme byli z letiště pryč za pár minut.

ŽZ: A je to poznat, ta rychlost?

MV: To je poznat hodně. On ten vlak nejede stále 431 km/hod. Jen ve špičce. Jinak jede okolo 350 km/hod.

ŽZ: No to je tedy „courák...“

MV: No, to jo, o minutu déle člověk jede... (smích). Je to úžasný zážitek. Tohle v Evropě nemáme. Dále je možné si koupit na letišti jízdenku na metro i maglev. Metro je také rychlé, ne tolik, ale o dost rychlejší než v Praze. A jezdí velmi často. Je tam obrovské množství lidí. Do metra se chodí přes bezpečnostní rám. Ale jde to rychle, jsou na to připraveni. Nápis jsou kromě čínštiny samozřejmě v angličtině. Pak je tam ještě jeden jazyk. Ale nevím, zda to bylo korejsky, prostě další asijský jazyk. Z letiště do centra je to minimálně 40 km, my jsme tam byli za dvacet minut.

ŽZ: Neuvěřitelné. Technologie tedy opravdu umí využít. A co smog? Byl tam také?

MV: Nebylo to tak hrozné, ale byl tam. Oni chodí často s rouškami na obličej. Naše první zastávka v Šanghaji na cestě tam, byla v tom mrakodrapu. Abychom to stihli. Bylo to dostavěné teprve před rokem. Vstupenka stála cca 700,- Kč, byla tam pěkná vizualizace výstavby a porovnání různých výškových staveb. Poté jsme vstoupili do rychlo výtahu. Ten je v současné době nejrychlejším výtahem na světě. Byli jsme ve výšce přes 500 m a ten výtah jel rychlostí cca 70 km/hod. Byli jsme nahoře asi za tři minuty. Fantastické.

ŽZ: Takže jste vlastně nejeli, vy jste letěli... nahoru.

MV: Byl to zvláštní pocit. Nahoře je vše připraveno pro turisty, Šanghaj je vidět do daleka, ostatní mrakodrapy jsou také vidět, řeka, krásný výhled. Poté jsme sletěli dolů a šli jsme do zahrad. Krásné.

V centru mluví všichni anglicky. Chtěli jsme si dát něco k jídlu, mimo centrum, a to něco měla být pekingská kachna nebo tak podobně. Vešli jsme do restaurace, ale nikdo tam nemluvil jinak, než čínsky. Ale pomocí překladáče jsme se po půl hodině domluvili... (smích). Ovšem odpověď na dotaz ohledně pekingské kachny zněla. „Nemáme.“ Ale nabídl nám jinou kachnu. Měli jsme už strašný hlad, takže jsme na to přistoupili. A dostali jsme kachnu uzenou.

ŽZ: Uzenou kachnu?

MV: Jo. Ale to moc dobrý nebylo.

ŽZ: No, vzhledem k té domluvě jste mohli dopadnout hůře, ne? Já myslím, že kachna, byť uzená, byla nakonec nejmenší problém. Taky vám mohli naservírovat psa nebo hada.

MV: No to jo. Ježíši. Takže jsme nakonec skončili u „mekáče“. Abychom se najedli. Co nás také fascinovalo, od rána do večera, všichni měli neustále mobil v ruce. Jdou, nekoukají na cestu a stále se dívají do mobilu. Neuvěřitelné.

ŽZ: A byla to spíše mladší generace?

MV: Ano, to jo, mladší generace.

Dokončení ze strany 7

ŽZ: Ale to znamená, že asi byla všude wi-fi...

MV: To jo, všude. V metru úplně běžně.

ŽZ: A neměli jste tam vy, z Evropy, problém s připojením?

MV: Ano, to měli. V Číně je zakázaný FB, Whatsap a já nevím co všechno, takže se nepřipojíš. Jo, a hlavně je tam zakázaný Google. Takže jsme museli použít jiný vyhledávač.

ŽZ: A jak to bylo s wi-fi na Borneu?

MV: Byla v každém hotelu, jen jednou byla placená extra. Spojení se světem bylo. I v Bruneji.

ŽZ: Takže Šanghaj vás uchvátila.

MV: Nádherné je centrum Šanghaje. Všechno funguje, nikde není nic rozbitého, ulomeného, žádný binec. Pořádek všude, žádné odpadky, na to množství lidí je to neuvěřitelné.

Při zpáteční návštěvě jsme vykoukali, že půjdeme na televizní věž – tzv. Šanghajska perla, otočná, nahoře je restaurace. A zaplatíme li 1000,- Kč, máme tam jídlo all inclusive. To jsme si přečetli na internetu. To bylo tedy „jen“ ve výši 280 m. Jídlo bylo vynikající, mnoho druhů a ve velkém množství. Tam tedy došlo i na tu kachnu. Tam byla prosklená vyhlídka, na podlaže, první krok byl však nejistý. Ale dá se na to zvyknout. Pak jsme

zase navštívili zahrady ve městě a ještě jsme měli možnost zhlédnout Šanghaj v noci. To je neónové město. A pak zpátky do Prahy.

ŽZ: Takže 13 dní dovolené jste využili beze zbytku.

MV: Dá se říci, že ano. Cestovka nás „honila“ od 7:00 ráno do 10:00 večer. Ale dělali to dobře. Viděli jsme toho spoustu. Ale bylo to náročnější.

Jinak, co se týče Číny, tam je to na tři dny bez víza, v Malajsii na měsíc bez víza a v Bruneji taktéž.

ŽZ: Michale, dá se říci, že tento „trip“ je zatím tvůj „top“?

MV: Určitě.

ŽZ: Ty jsi toho však navštívil mnohem více...

MV: To ano, ale spousta cest, exotických, je poměrně drahých. Na to se šetří celý rok. Ale v Evropě je také spousta krásných míst, a je to docela levné. Ale o tom až příště.

ŽZ: Michale, mockrát ti děkuji za tvé cestovatelské vyprávění a přeji ti, abys navštívil ještě mnoho zemí, a vždy se ve zdraví vrátil domů. A doufám, že se s námi zase někdy podělíš o tvé zážitky.

MV: Určitě a rád.

ŽZ: Budeme se těšit a jménem našich čtenářů i jménem svým ti děkuji za příjemně strávené odpoledne.

Pro ŽZ se ptala Světluše Chabrová

Novinky z Národního parku Šumava

Správa NP Šumava pomalu začne s přípravou nové zonace a návrhu klidových území

Novela zákona o ochraně přírody a krajiny číslo 114, kterou 4. dubna schválili poslanci, začne platit za celé dva měsíce, 1. června 2017. Správa NP Šumava ale už teď pomalu začíná s přípravou dalších koncepčních materiálů, které chce mít hotové nejpozději do dvou let od platnosti novely zákona. Nová zonace nově počítá se čtyřmi zónami namísto současných tří. V zóně přírodní, budou probíhat především přírodní procesy, následovat bude zóna přírodně blízká, která by se v budoucnu měla stát zónou přírodní. Zóna soustředěné péče bude zahrnovat veškeré lokality, kde bude dlouhodobě nezbytné provádět opatření k ochraně druhů, chráněných stanovišť a k udržení či zlepšení strukturálních charakteristik lesních ekosystémů, a zóna kulturní krajiny tvořená zastavěnými a zastavitelnými územími obcí.

„Současně se budou projednávat také klidová území, tedy území, kde je nutné omezit vstup veřejnosti především z důvodu ochrany citlivých, zvláště chráněných živočichů nebo rostlin. Klidová území budou moci být vyhlášena jak celoročně, tak třeba jen na část roku, což opět zvýší turistickou atraktivitu,“ vysvětluje mluvčí Národního parku Šumava Jan Dvořák.

„Jsem přesvědčený o tom, že nový zákon, který plně otevírá národní parky všem návštěvníkům a jen na části bude vyhlášeno klidové území, přiláká takové tuláky krajinou, kteří budou chtít poznávat jedinečnost a sílu přírody. Navíc, novela nepřináší žádné zavírání nebo rušení cest či turistických stezek a nezamezí ani údržbě běžec-kých stop v zimě,“ uklidňuje Pavel Hubený.

Po tu dobu, než tyto dokumenty vejdou v platnost, se pro návštěvníky prakticky nic nezmění. Národní parky budou stále z dřívější většiny přístupné a volně prostupné. Klidová území budou zatím kopírovat současně I. zóny, kam bude vstup i tak možný po značených stezkách.

Převzato z TZ Správy NP Šumava

Vážení čtenáři,

sotva jsme se pobavili na hasičském bále, pomalu se chystáme na májku. Tu spolu postavíme v neděli, posledního dubna od 16:30 h. Občerstvení bude samozřejmě zajištěno a jste srdečně zváni. Stejně tak děti, které budou moci od 16.30 zdobit špici máje. Ještě se ale vraťme k bálu, jehož součástí byla bohatá tombola. Tímto chceme poděkovat následujícím sponzorům, kteří nám do ní přispěli. Seznam je seřazen podle toho, jak se nám scházely ceny: Autoservis Řehulka, APM Autodíly Klatovy, p. Dušan Černý – Špičák, Farma Špičák, p. Pavel Tolar – Špičák, p. Zdeněk Kantner – Špičák, Ski & Bike Špičák s.r.o., Coalex s.r.o. Klatovy, Studio Visage – Klatovy, Vídeňská 9, Cukrárna Sněhurka, p. Lučan, penzion Böhmerwald, Café Charlotte – ŽR, Prodejna Výhybka, Řeznictví Šneberger, Nehtové studio „Lada“, p. Turner, p. Kryštof Částka, JiP Šmíd – ŽR, ZKD Sušice, Snášel Jaroslav – „Beta sport“, Železářství Zíka, p. Radek Ipsier, Kiosek „U Sekyrek“ Špičák, Květinářství „U Hrdých“, SKI MAX ŽR, p. Kříha Milan st., Rodina Machova – ŽR, Brožovi, Big Apple, Hachovi ŽR, p. Popěk Láďa – Špičák, DZS Železná Ruda J. Jaroš, Restaurace nad nádražím Špičák – p. Fürst, Taxi Železná Ruda – Vlach, Greiner, Pizzerie „U Michala“ – p. Fuňek.

Události za březen 2017

1 x planý poplach 1 x dopravní nehoda 1 x únik látek 3 x technická pomoc

2. 3. – byli jsme vysláni k likvidaci části stromu, který měl zasahovat do silnice u Javorné. Na místě ale nebylo nic nalezeno, takže se jednotka vrátila zpět na základnu. Jednalo se tedy o planý plach.

18. 3. – opět jsme byli vysláni k odstranění stromu, který svým pádem blokoval silnici, tentokrát u Hojsovy Stráže. Strom se na místě nacházel a pomocí motorové pily byl rozřezán a odstraněn mimo komunikaci.

19. 3. – naše jednotka vyjela k odčerpání zatopeného sklepa. Pomocí čerpadla byl sklep odčerpán a ucpaná kanalizace vyčištěna.

25. 3. – na žádost ZZS jsme vyjeli pomoci s transportem pacienta do sanitního vozu.

28. 3. – dopravní nehoda dodávky se stala pod Nejvyšším bodem. Řidič i spolujezdec z nehody vyvázli bez zranění a naše jednotka provedla protipožární opatření a po dobu vyšetřování řídila provoz kyvadlově jedním jízdním pruhem. Poté jsme uklidili vozovku od rozbitých částí vozu.

29. 3. – k úniku oleje jsme vyjeli do Hamrů. Zde bylo zjištěno, že se olejové skvrny z poškozeného nákladního automobilu nacházejí v úseku až do Milenců. Na místo vyjela na pomoc jednotka HZS Klatovy a SÚS Plzeňského kraje. Společně bylo provedeno zasypání skvrn a uklizení sorbentu z nebezpečných úseků. O úklid zbytku se postarala SÚS následující den.

SBĚRNÝ DVŮR Železná Ruda

Otevírací doba:	Pondělí:	8.00 – 12.00 hodin
	Středa:	15.00 – 19.00 hodin
	Sobota:	8.00 – 12.00 hodin

P. Antonín Prokeš – věrnost povolání i přes těžkosti

1. část

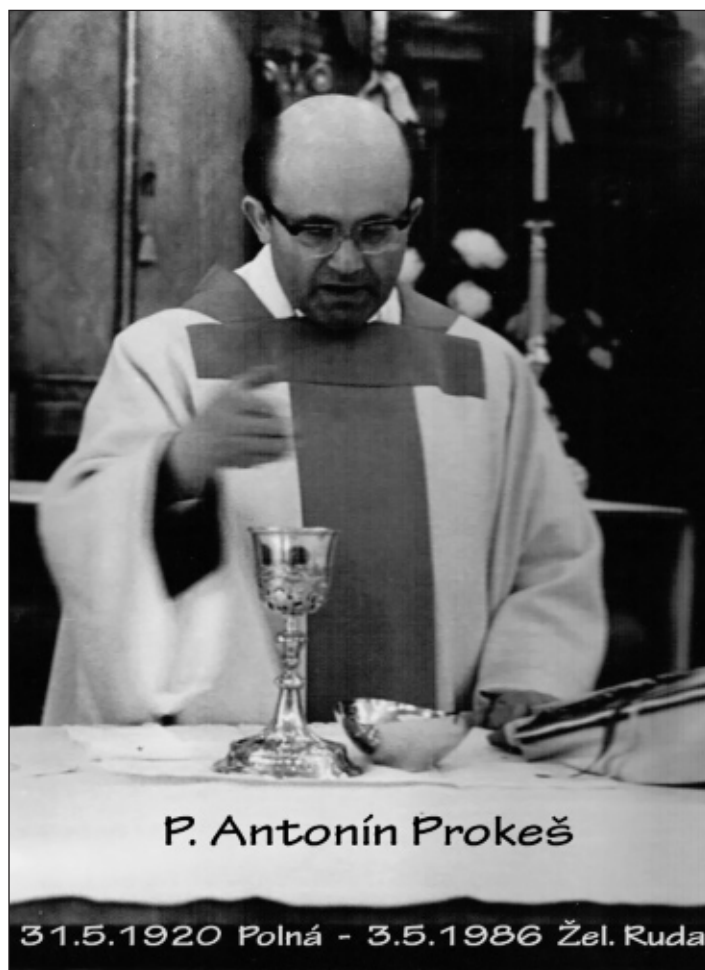
P. Antonín se narodil 31. května 1920 v Polné na Vysočině. Jeho otec byl jako zástupce Národní pojišťovny přeložen, a tak se rodina dostala do Klatov. Tam se Ferdinandovi a Antonii Prokešovým narodila ještě dvě děvčata, Marie a Julie. Malý Antonín velice záhy začal projevovat touhu stát se knězem, ale rodina v té době měla finanční problémy. A tak 4. 2. 1932 putují z Klatov za P. Methodem Klementem do Prahy hned dva dopisy, které mu adresoval jedenáctiletý Antonín i jeho otec. Oba shodně žádají o podporu pro malého adepta kněžství na dalších studiích. Tentokrát šlo o studium na reálném gymnaziu v Klatovech.

Proč dopisy mířily právě do Prahy? P. Method Klement totiž koncem 20. let založil organizaci ministrantů tzv. Legio angelico, a od září 1930 vydával i stejnojmenný časopis určený ministrantům. Tento kněz byl oblíbený, temperamentní kazatel, s moderními názory a smyslem pro humor. A rád se mladým věnoval a také jim pomáhal. Mimo jiné se také zasloužil o obnovu sázavského kláštera. Ministrant Antonín, který v Klatovech založil družinu Legio angelico, si s P. Klementem čile dopisoval. V korespondenci žádal o odznaky, přihlášky, legitimace i časopisy pro sebe a své vrstevníky, jak dokládají dopisy z let 1932 – 1936.

Nedostatek peněz vlastně provází mladého Antonína po celou dobu jeho studií. V listopadu 1938, kdy je posledním rokem na gymnaziu, prosí P. Klementa o urychlení jeho žádosti o stipendium a v následujícím roce už nastupuje do českobudějovického semináře.

Ovšem ve válečném roce 1942 museli bohoslovci seminář opustit a odejít na nucené práce. Ještě před tímto nařízením se mladému Antonínovi podařilo najít si práci ve vídeňské dřevařské firmě (prac. doba od 7 do 18 hod.) a ubytoval se tam u své tety. Po čase požádal o uvolnění z firmy a ve Vídni pak pokračoval ve studiu. 31. 7. 1944 byl vysvěcen na kněze a o pár dnů později měl primici (6. 8.) v Klatovech. Při ní dal slib, že chce být knězem a otcem ministrantů. Snadno uhádneme, kdo mu byl vzorem pro toto zaměření. Ano, právě pražský kněz Method Klement. A že P. Antonín mladým také rozuměl a s láskou je vedl, o tom dnes svědčí někteří šedesátníci, kteří za ním rádi chodili na železnorudskou faru a pomáhali mu.

Novokněží si ke své primici dávají tisknout svaté obrázky s biblickým citátem a rozdávají je věřícím. Náš milý P. Antonín si vybral verš z 1 Kor 4,12: „...jsouce tupeni, žehnáme, jsouce pronásledováni, snášíme to, jsouce pomlouváni, prosíme,...“

Toho se mu později dostalo v hojné míře, když byl v roce 1950 spolu s jinými pro víru zatčen.

Lidmila Kováčsová, kostelnice

*Odtěžené stromy podél tratě,
směrem k žel. zastávce Centrum,
více odhalily vjezd do tzv.
městského tunelu, který byl
vybudován při stavbě železniční
tratě Nýrsko – Železná Ruda
v letech 1877 – 1878
a je 200 metrů dlouhý.*

jak se do projektu zapojíte

- Nejříve provedete registraci na našich webových stránkách, která je bezplatná a nezávazná.
- Následně si vyberete z nabídek vzdělávání praxí ty, které odpovídají vašemu vzdělání a praxi.
- K vybraným nabídkám se přihlásíte. Může jich být i více najednou, abyste zvýšili své šance u poskytovatelů vzdělávání praxí.

Registrace, výběru nabídek a přihlášení k nim prostřednictvím internetu se nebojte! Je to snadnější, než jak to vypadá na papíře.

- Bude-li se na jednu nabídku hlásit více zájemců, poskytovatel si vybere nejvhodnějšího uchazeče.
- Vybere-li si poskytovatel právě vás, dohodnete si spolu podmínky a harmonogram, dle kterého bude vzdělávání praxí probíhat.
- Nakonec společně uzavřeme Smlouvu o zajištění vzdělávání praxí. Podepíšete ji vy, poskytovatel a my z FDV.

co získáte zapojením do projektu

- Zlepšíte své dosavadní pracovní zkušenosti a dovednosti.
- Získáte nové znalosti, abyste vyhověli současným požadavkům trhu práce.
- Dáte najevo, že máte kladný vztah k práci a jste vytrvalí.

K dalším výhodám patří:

- Certifikát o absolvování vzdělávání praxí.
- Důležité kontakty.
- Osobní pomoc mentora, který vás povede po celou dobu vzdělávání praxí.
- Individuální časový plán dle dohody s firmou.
- Možnost nástupu do zaměstnání, pokud vyhovíte požadavkům firmy.

V případě absolvování vzdělávání praxí mimo vaše bydliště vám můžeme uhradit náklady spojené s cestováním a ubytováním.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Projekt realizujeme od dubna 2016 do února 2019.
Podpoříme nejméně 2 000 účastníků.
Vzdělávání praxí trvá 1–6 měsíců.

chcete vědět víc

www.vzdelavanipraxi.cz
info@vzdelavanipraxi.cz
+420 775 881 408
facebook.com/vzdelavanipraxi

Projekt Vzdělávání praxí pro zvýšení zaměstnatelnosti pro vás realizujeme ve Fondu dalšího vzdělávání, příspěvkové organizaci Ministerstva práce a sociálních věcí ČR. Stejně jako naše další aktivity je veden snahou pomáhat lidem znevýhodněným na trhu práce.

Registrační číslo projektu
CZ.03.1.48/0.0/0.0/15_123/0002761

zvyšte své šance na trhu práce

Chcete se lépe uplatnit na trhu práce?
Získat kvalifikaci a praktické zkušenosti?

Zapojte se do projektu Vzdělávání praxí pro zvýšení zaměstnatelnosti a zvyšte svou atraktivitu u zaměstnavatelů.

FDV VZDĚLÁVÁNÍ PRAXÍ

můžete se zapojit?

Ano, jestliže vám bylo již 18 let a splňujete alespoň jednu z těchto podmínek:

- Jste evidován na Úřadu práce ČR jako uchazeč nebo zájemce o zaměstnání a nejste absolvent.
- Jste rodič na/po rodičovské dovolené.
- Je vám 50 a více let.
- Absolvovali jste pouze základní nebo dvouleté učňovské vzdělávání.

Do projektu se nemůžete zapojit v těchto případech:

- Jste mladší 18 let.
- Jste na mateřské dovolené.
- Pobíráte starobní důchod.
- Jste žák nebo student
- Jste osoba samostatně výdělečně činná – OSVČ. (Ale v tomto případě máte stále šanci. Stačí, když před přihlášením do projektu svoje živnostenské oprávnění přerušíte. Obnovit si ho pak můžete kdykoli po ukončení vzdělávání praxí.)

Co je vzdělávání praxí?

Vzděláváním praxí si doplníte nejnovější pracovní poznatky a dovednosti v reálném firemním prostředí na konkrétní pozici, získáte užitečné kontakty a v ideálním případě přesvědčíte poskytovatele vzdělávání praxí, aby vás zaměstnal. Délka vzdělávání praxí, tj. počet hodin docházky a počet měsíců, ve kterých musí být vzdělávání praxí realizováno, se různí podle pozice.

Kdo jsou poskytovatelé?

Poskytovatelé vzdělávání praxí jsou především firmy, které se přihlásily do projektu a vypisují nabídky, k nimž se vy jako uchazeč hlásíte. Na jednotlivé pozice se nemůžete hlásit zcela libovolně, ale pouze ve shodě s vaším vzděláním či předchozí praxí.

Kdo je mentor?

Mentor je osoba, kterou poskytovatel vybere z řad svých zaměstnanců a která se vám bude při vzdělávání praxí odborně věnovat. Musí splňovat kvalifikační požadavky, které jsou definované kombinací dosaženého vzdělání a získané praxe.

jak projekt funguje

ŠUMAVA

Od Všerub k Novým Hradům z dob nám méně známých

Vybráno ze starých archivů a průvodců

Část první

ÚVOD

Jako pohoří je Šumava oddělena od ostatního území na severu průsmekem Všerubským a na jihu průsmekem Vyšebrodským. Směrem do Čech postupuje vlastní pohoří Šumavy a přechází do Šumavského podhůří s několika vyššími vrcholy. Na severozápadní straně pokračuje Šumava do Bavorska a Rakouska a je rozdělena státními hranicemi.

Po správní stránce je Šumava rozdělena do dvou krajů. Jsou to kraje Západočeský (nyní Plzeňský – pozn. red.) a Jihočeský.

V západočeském kraji tato oblast zahrnuje část okresů Klatovy a Domažlice, v jihočeském jsou to téměř celé okresy Prachatice, Český Krumlov a některá místa okresů Strakonice a české Budějovice.

Nejvýznamnějším městem celé oblasti jsou Klatovy – brána Šumavy, uzlem čtyř starých státních – dříve císařských silnic, k nimž se v novější době připojily čtyři železniční tratě.

Šumava je popisována jako krajina hlubokých lesů, velebného nebe i těžkých mraků, tichých údolí a horských luk, čistých bystřin potoků a řek, i zadumaných jezer, slatí a luhů, jako krajina tichá a velebná. Šumava – královna hvozdů se říká. Rozlehlé, majestátné jsou hvozdy šumavské. A jsou i pralesovité a divoké a běhají se i pahýly mrtvých stromů. To šumavská voda mění lesy ...

Tu stéká voda v praménkách, tu v kamenitých potůčcích, tu ale skrývá pod hladinou kyprých mechů, tu odpočívá ve slatích a otevírá se hnědými oky v rašeliniskách, tu se kupí v jezerech, visí z mraků, padá mlhou. To terén šumavských hor ji propůjčuje takovou podobu, prudké strže i hluboká a romantická údolí. To je tedy Šumava, snívá, zamyšlená, kouzelná, podmanivá, ať v slunci, ať pod mraky ...

A všechn ten půvab se přenáší z nejvyšších pásem dolů, až do podhůří, kde se k němu druží umělecké památky s řadou starobylých kostelů, tvrzí, hradních zřícenin i staveb lidové architektury.

Podle všech příruček a průvodců Šumava byla líčena jako pohraniční pásmo, rozprostřené mezi zmíněnými průsmky. Návoslovná komise

Klatovy – brána Šumavy

při národní radě badatelské vzala si za úkol pojmenovat a ohraničit horopisné celky, výsledky její práce se objevují na generálních mapách, v nichž jsou vyznačeny úpatnice hlavních horopisných celků i jejich částí. Seznáváme, že vlastní Šumava tvoří pohraniční pás, počínající na čáře Svatá Kateřina – Chudenín – Nýrsko – Janovice, jehož severní okraj jde přes Strážov – Běšiny – Petrovice u Sušice k řece Vydře, podél ní na jih na Rejstěj, pod Kašperskými Horami na Nezdice, jižně na Zadov a na východ k Vimperku, odkud na jih na Horní Vltavici a dále podél Vltavy stále za Vyšší Brod vzdušnou čarou dosahuje délka zhruba 130 km. Pohraniční pásmo západně od tohoto pásma šumavského, a to až k čáře Kdyně – Domažlice – Babylon – Kubice, je nazýváno Všerubským mezihořím. Ostatní kraj severovýchodně do nitra Čech je nazýván Šumavským podhůřím (Pošumavím) a je rozdělen na podhůří:

- klatovské
- kašperské
- prachaticko-českokrumlovské,

kteříto poslední tvoří velkou oblast, v níž je z význačných hora Boubín – Lysá hora – Knížecí stolec – Libín a Blanský les s Kletí.

Ze známých míst spadají do této oblasti např.: Vimperk – Lenora – Volary – Horní Planá, severně Strakonice a Protivín. Mění se tím podstatně dřívější pojem Šumavy. Prozradíte-li někomu, že jste trávili léto na Šumavě v Lenoře, ve Volarech, ve Vimperku nebo v Libíně, může vám namítnout, že jste byli jenom v Pošumaví.

Šumavskou oblastí probíhají dvě turistické magistrály „horská šumavská trať“ a „vnitřní šumavská trať“, na které navazují odbočující cesty – odbočky. Kromě obou magistrál vedou z Pošumaví do pohraniční oblasti tzv. příčné tratě a hřebenová cesta, jež v podstatě kopíruje horskou šumavskou trať, několikrát však zaběhne za hranice.

Z archivních materiálů pana Š. Berky z Nýrsko sestavil Václav Chabr

Stále záhadná i tajemná šumavská jezera

Vzdušnou čarou od sebe leží 2 km. Jedno je Černé a to druhé Čertovo. Mezi nimi je Jezerní hora (1343 m. n. m.). Jejich stáří se odhaduje na deset tisíc let. Vypráví se o nich nejedna legenda. Působila tajuplně na lidi, kteří se ocitli na jejich březích. Kdo je spatřil jako první, se nedozvíme. Víme však, kdo a kdy provedl jejich první systematický průzkum. Byl to Antonín Frič, profesor zoologie. Průzkum byl proveden v letech 1871 – 72. Zabýval se především zooplanktonem. A následovali další a další biologové či botanici. Tou poslední, a vlastně první ženou, je Martina Čtvrtlíková z Biologického ústavu Akademie věd v Českých Budějovicích. Mnohými je oprávněně nazývána „Královnou jezera“. Během roku se několikrát potápí do Černého jezera, a to ohledně skutečného pokladu pod hladinou tohoto jezera. Tím je vodní plavuš šidlatka jezerní. Roste u nás, v České Republice, pouze v Černém jezeře a je kriticky ohroženým druhem naší flóry. Poprvé byla objevena v roce 1816 I. F. Tauschem. Víme o ní více, než 200 let. Roste v hloubce od 1 do 4 metrů pod hladinou.

Dokončení ze strany 8

Obě jezera jsou návštěvníkům Šumavy dobře známa. Vynechám tedy informace o jejich velikosti, hloubkách, objemu vody apod. To vše lze najít v některých knihách, publikacích či článcích. V dnešní době hlavně na internetu.

O čem se však málo ví, a svědčí o tom určité informace, jsou dvě zajímavosti, do dnešních dnů nepotvrzené, a proto se stávají tak trochu tajemstvími obou jezer.

Začnu tím menším, a to Čertovým jezerem. U břehu jezera, kde vytéká Jezerní potok, je kámen a na něm jsou tyto iniciály J. F. 1900. Tato písmena a číslice mohl na kámen nechat zhotovit Josef Fuchs (1834 – 1921). V novinách Šumavan z 27. 7. 1932 se doslovně píše: „Čertovo jezero na Šumavě je majetkem československého státu. Čertovo jezero, rozložené v malebném zákoutí pod Jezerní stěnou..., přešlo do majetku českosloven-

ského státu tím, že vykoupena byla druhá jeho polovice od syna Fuchse za 22.000,- Kč. Tatínek se prodeje již nedožil. J. Fuchs senior byl nájemcem Pamferovy hutě a dlouholetým starostou Železné Rudy, vystavěl novou sklárnu na Špičáku při cestě na Čertovo jezero poblíž Gírglova dvora (1883). Vyráběl tabulové i zrcadlové sklo. O dva roky později, (1885) byla zastavena výroba a v budovách sklárny byla patrně zřízena pila. V roce 1891 bývalá sklárna vyhořela. Pila však pracovala dále. A je známo, opět ze Šumavanu, z 17. 8. 1935, že po prodeji poloviny jezera státu, si junior J. Fuchs vymínil v prodejní smlouvě, že státní správa ponechá obecnostu volnost koupání v jezeře a pro sebe právo případného provozu plavby. To znamená plavby dřeva. Majitelem okolních lesů, a tím i obou jezer, byl kníže Hohenzollern. A ten mohl v roce 1900 prodat polovinu Čertova jezera Josefu Fuchsovi. A ten si nechal na kámen vyryt iniciály

svého jména i příjmení (J. F.) a rok, kdy polovinu jezera koupil, tj. 1900. To vše jsou však jenom dohady. Nenašla se kupní smlouva. Současné Lesy České republiky ji nemají a další informace nejsou ověřené. A tak, více jak 116 let, je na kameni u Čertova jezera asi památka na „lišáka“ J. Fuchse stále nerozluštěna. Jak dlouho? Byl to lišák ten Fuchs, co?

Další záhada se týká Černého jezera. Na skalním výběžku nad hladinou jezera, ve výšce asi 6 metrů, vpravo od hráze, byla cedulka s následujícím textem: Popel Julia Poláka z Plzně, zemřelého 1. 6. 1924 v Karl. Varech, na přání zesnulého byl ponořen do jezera dne 31. 1. 1926.

Destička má v sobě 13 děr po střelbě ze samopalů, které mohli způsobit vojáci německé armády v době 2. světové války nebo po válce vojáci Pohraniční stráže. To se již nedozvíme. V minulém roce byla destička sundána a díky městu Železná Ruda zhotovena věrná kopie. Původní deska bude uložena v muzeu lyžování v Železné Rudě a po zimě bude na původní místo instalována nová. Julius Polák byl také lyžař a kamarádil se s Arno Juránkem, průkopníkem lyžování na Železnorudsku. A co víme o J. Polákovi? Hodně málo. Byl inženýr a pracoval ve Škodových závodech. V matrikách v Karlových Varech není jeho úmrtí uvedeno. V matričních knihách Plzně také není záznam o jeho úmrtí či narození. Nevíme, kdy se narodil, kde zemřel, jak žil. Popel s jeho urnou odpočívá na dně Černého jezera, pokrytý nánosem sedimentů. Z rukou Arno Juránka, dne 31. 1. 1926, jako by klesla ke dnu nejenom urna s Polákovým popelem, ale i informace o tomto člověku, který je pro nás, i po 90 letech, velkou neznámou. Do kdy?

Tak to jsou dvě zajímavé záhady z obou, nám dobře známých, jezer. Až tam někdy zase zavítáte, vzpomeňte si na tyto příběhy, ale i na oba dva muže. A s pokorou i úctou si vychutnejte atmosféru obou jezer a jim věnujte tichou vzpomínku.

Václav Větyška, Plzeň

Volejbalisté obhájili výsledky

Školní družstva mladých volejbalistů v okresním přeboru získala medaile. Chlapci po roční odmlce turnaj vyhráli, když ve finále s přehledem porazili školáky z klatovské Základní školy Čapkova ulice. Výhrou si zajistili postup do krajského finále sportovní ligy! Družstvo dívek sice prohrálo po velmi dobrém výkonu v semifinále se ZŠ Klatovy Masarykova ulice, ale v boji o třetí místo v náročném utkání zdolalo domácí školačky 2:1 na sety.

Ctirad Drahorád

V únoru se mladým šumavským sjezdařům dařilo

V únorovém vydání Železnorudska jsme naše čtenáře informovali o úspěších mladých šumavských lyžařů – sjezdařů, kterých dosáhli v lednu. S radostí můžeme konstatovat, že v průběhu února a března se opět vyznamenali. Začneme těmi, kteří reprezentují šumavské lyžování na republikové úrovni. Nejprve železnorudská hvězdička, šestnáctiletá Bára Zíková, přidala v únoru jednu zlatou z vyřazovacího závodu a druhé místo ve slalomu v Albrechticích. V březnu přidala jedno vítězství a jedno druhé místo v Bílé, a na závěr zazářila na Mistrovství České republiky žáků na Klínovci, kde získala dvě zlaté a jednu bronzovou medaili. V celkovém hodnocení všech RKZ za celou sezonu, které se hodnotí jako pohár České pošty, Bára suverénně zvítězila. Byla též po právu za minulý rok, stejně jako za rok 2015, vyhodnocena jako jedna z nejlepších sportovkyň okresu při anketě vyhlašované 22. února v klatovském divadle. V republikových žakovských závodech pilně sbírali potřebné bodíky mladší žáci, Martin Malý z Tatranu Železná Ruda, Adam Maxa z SA Špičák a Eliška Zíková ze Sokola Špičák. Přestože museli strastiplně bojovat s nesmyslnou úpravou pravidel a závodit proti, o tři roky, starším soupeřům s vysokými čísly v rozrytých tratích a korytech, podařilo se všem třem výrazně nastoupat v listině bodů a tím si získat lepší pozici do dalších závodů. Největších úspěchů sezóny dosáhli všichni shodou okolností právě na MČR, kde Eliška Zíková byla druhá v SG a čtvrtá ve vyřazovacím závodě ze

závodníků svého ročníku narození, ve stejném závodě Adam Maxa byl třetí, a Martin Malý čtvrtý. V republikových závodech úspěšně bojoval ještě jeho bratr Honza Malý v kategorii starších žáků. Svého nejlepšího výsledku dosáhl rovněž na MČR v podobě čtvrtého místa ve svém ročníku ve vyřazovacím slalomu.

Ti úplně nejmladší závodníci využili krásné sněhové podmínky února k dalším třem závodům Šumavského pohárku, a v konkurenci z Plzeňského a jihočeského kraje dosáhli řadu krásných výsledků. Dva pěkné závody uspořádal Ski klub Železná Ruda na Alpalouce, jeden Slavoj Plzeň na Javoru a jeden Tatran Železná Ruda ve Sportovním areálu Špičák. Velkou senzací sezony byly výsledky děvčat do 8 let z oddílu Ski klub Železná Ruda, suverénní vítězství Davida Jandy z SA Špičák ve všech čtyřech závodech, jichž se zúčastnil. David navíc vyhrál všech sedm závodů Krušnohorského pohárku, a získal tím prvenství v celkovém hodnocení sezóny! Radostným překvapením byla tři vítězství špičácké rodačky Emy Vanišové v kategorii do 12 let a vítězství v celkovém hodnocení Šumavského pohárku, navíc v Krušnohorském pohárku získala třetí místo. Velmi rovnocenné souboje s ní sváděla její oddílová kolegyně z SA Špičák Katka Jandová, která získala celkové 2. místo v i Krušnohorském pohárku. V něm získala druhé místo i její mladší sestra Lucie a třetí místo David Maxa (všichni SA Špičák).

Přinášíme výsledky těch nejúspěšnějších malých „šumavanů“ v této sezóně.

Číslo před jménem znamená celkové pořadí v seriálu závodů, čísla za jménem znamenají umístění v jednotlivých závodech Šumavském pohárku:

V kategorii do 8 let		
1. KLEISTNER Adam	TJ Lok. Plzeň	2.,1.,3.,1.
4. MACEK Šimon	SA Špičák	3.,4.,3.,
6. HOMOLKA Marek	Ski klub Železná Ruda	5.,5.,2.
7. LEBA Benjamin	SA Špičák	7.,7.,5.,4.
V kategorii do 10 let		
1. JANDA David	SA Špičák	1.,1.,1.,1.
2. SCHEJBAL Jan	Ski klub Železná Ruda	1.,2.,3.,7
3. MAJER Adam	Ski klub Železná Ruda	2.,6.,1.
4. PETLACH Lukáš	Ski klub Železná Ruda	4.,4.,7.,2.
5. LEHKÝ Šimon	TJ Tatran Železná Ruda	5.,3.,5.,6.,4.
7. VARGA Tomáš	Sokol Špičák	3.,2.
V kategorii do 12 let		
1. VOVES Jan	ST Šumava	1.,1.,1.,1.
2. HLADÍK. Adam	SA Špičák	7.,2.,3.,5.,1.
5. ŠEVČÍK Štěpán	SA Špičák	8.,5.,4.,6.
V kategorii do 14 let		
1. ŠEVČÍK Jiří	SA Špičák	1.,2.,1.,1.
2. KRÁL Tomáš	Sokol Špičák	2.,1.,3.,3.
4. ZÍTEK Michal	Sokol Špičák	4.,6.,1.
5. ŠPIČÁK Vojtěch	SA Špičák	6.,4.,5.

V kategorii do 8 let		
1. ŠIMÁKOVÁ Veronika	Ski klub Železná Ruda	1.,1.,3.,6.,1
2. SCHEJBALOVÁ Lucie	Ski klub Železná Ruda	2.,2.,1.,1.,2.
3. GARBOVÁ Rozálie	Ski klub Železná Ruda	9.,3.,2.,5.
4. HLADÍKOVÁ Alexandra	SA Špičák	9.,5.,4.,2.,4.
5. JANDOVÁ Lucie	SA Špičák	6.,6.,5.,4.
6. Petlachová Adéla	Ski klub Železná Ruda	4.,7.,8.,3.
V kategorii do 10 let		
1. ČÁSTKOVÁ Agáta	Ski klub Železná Ruda	2.,4.,2.,2.,1.
2. BRŮHOVÁ Valentina	SA Špičák	6.,3.,1.,4.,
4. LEBOVÁ Kristína	Sokol Špičák	1.,1.
6. NOVÁČKOVÁ Tereza	Ski klub Železná Ruda	5.,5.,5.,2.
V kategorii do 12 let		
1. VANIŠOVÁ Ema	SA Špičák	2.,1.,1.,2.,1. 2.
ALTMANOVÁ Kateřina	SA Špičák	1.,2.,3.,1.
6. MATĚJOVIČOVÁ Eva	Sokol Špičák	5.,4.,2.,5.
7. ZEMANOVÁ Nicole	SA Špičák	1.,1.
V kategorii do 14 let		
1. HAJŽMANOVÁ Kateřina	TJ Slavoj Plzeň	2.,1.,1.,3.,1.
2. ALTMANOVÁ Kateřina	SA Špičák	4.,2.,2.,4.
4. ČERVENÁ Natalie	Sokol Špičák	2.,2.
V kategorii do 16 let		
1. TOLAROVÁ Dominika	Sokol Špičák	2.,1.,1.,1.,1.
2. ŘEZBOVÁ Veronika	Ski Team ALCE Milevsko	5.,2.,3.,2.
3. HORNOVÁ Karolína	2001 SSC Bohemia Plzeň	i2.,2.

*Děvčata do 12 let
– zleva Kateřina Jandová,
vítězka Ema Vanišová,
obě SA Špičák,
dále Adéla Hrbáčková
z Arniky Plzeň
a Eva Matějovičová
ze Sokola Špičák*

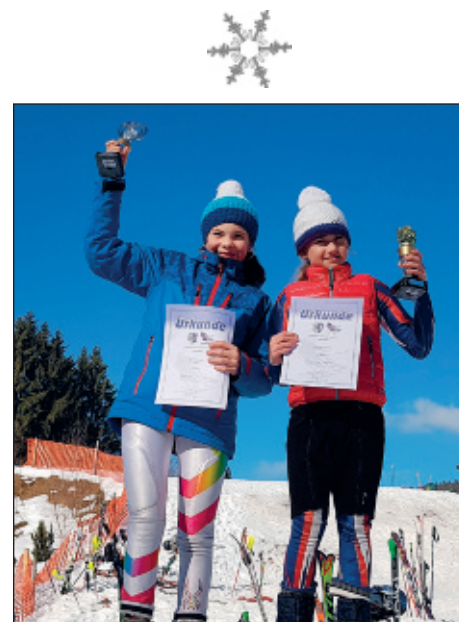
Dvě velmi nadějně mladé závodnice ze Špičáku, které se v tuzemských závodech objevují jen zřídka, trénují a závodí v Německu ve velmi silně obsazených regionálních závodech. Je to desetiletá Kristina Lebová a dvanáctiletá Nicole Zemanová, v Německu obě závodí za SSC Zwiessel. Kristina dosáhla v Německu tří vítězství a jednoho druhého místa a Nicole pět vítězství a jednoho druhého místa. Obě zvítězily v celkovém hodnocení Bavorského pohárku. Obě se pak připravovaly na další závody v zahraničí. Právě při přípravě na Javoru si Kristina přivodila ošklivou zlomeninu nohy a připravila se tak o závod v rakouském Zauchensee, kde v minulých dvou letech dosáhla výborných výsledků. Přejeme jí rychlé a úplné uzdravení a úspěšný návrat. V Zauchensee, na neoficiálním mistrovství Evropy nejmladších kategorií, musela zachraňovat čest českých barev její kamarádka Nicole a dala si záležet – získala třetí místo! Ale hlavním úspěchem Nicole v této sezoně je vítězství na celoněmeckém mistrovství žáků v závodě SG a páté místo v hodnocení lyžařské všestrannosti. To je úspěch, jakého žádá česká žačka v historii nedosáhla. Závěrem nezbývá, než pogratulovat všem výše jmenovaným sjezdářským nadějím a těm, kteří se mezi jmenované zatím nezařadili, popřát, aby se jim to podařilo v sezoně příští. Díky patří i všem trenérům a funkcionářům, kteří se podílejí na mimořádně kvalitní práci se širokou základnou

závodního sjezdového lyžování dětí a mládeže, i provozovatelům areálů, kteří vytvářeli dobré tréninkové podmínky. Díky společnému úsilí se brzy určitě po Báře Zíkové objeví další, kteří budou dobře reprezentovat náš region na celostátní úrovni.

Jaroslav Frič

Pro oddíl Ski klub Železná Ruda památná fotografie. Jeho závodnice do 8 let obsadily první 4 místa ve druhém závodě Pohárku na Alpalouce. Zprava Lucie Schejbalová, vítězka Veronika Šimánková, Rozálie Garbová a Nikola Lehečková. Vedle ní stojí pátá Alexandra Hladíková z SA Špičák.

Dobyvatelky bavorských pohárků, Nicole Zemanová a Kristina Lebová /vpravo/, se svými trofejemi. Foto: Tomáš Leba

Stupně vítězů kategorie do deseti let – na stupni nejvyšším David Janda SA Špičák, druhý Daniel Nováček Slj. MP Plzeň, třetí zprava Šimon Lehký, Skiklub Železná Ruda

V kategorii do deseti let dívek obsadila první dvě místa děvčata ze Slavova Plzeň, Andělová a Kadlecová. Na třetím místě stojí Valentina Brůhová z SA ŠPIČÁK, na čtvrtém Agáta Částková ze Skiklubu Železná Ruda a na pátém její oddílová kolegyně Tereza Nováčková.

Fotbal

Jarní část fotbalové sezony začal místní klub opět velmi dobře. Oba úvodní zápasy vyhrál a upevnil si vedoucí pozici ve své skupině III. třídy. Nic na tom nezměnilo ani drobné zaváhání v podobě ztráty jednoho bodu v posledním zápase, kde se rozhodlo až po penaltách.

- 26. 3. 2017 S. Mochtín B – SRK Ž. Ruda 1:3**
(góly: Pretzelmayer J. / Kadlec J., Kasl L., Duda J.)
- 1. 4. 2017 S. Plánice – SRK Ž. Ruda 0:2**
(góly: Kasl L., Hach K.)
- 8. 4. 2017 SRK Ž. Ruda – SK Bolešiny 2:1 (Pen: 5:3)**
(góly: Maška J. / Hodl J.)

Následující zápasy:

- Sobota 22. 4. 2017 17:00 SRK Ž. Ruda – Svatobor Hrádek B
- Sobota 29. 4. 2017 17:00 SK Velhartice z. s. – SRK Ž. Ruda
- Sobota 6. 5. 2017 17:00 SRK Ž. Ruda – TJ Kašperské Hory
- Neděle 14. 5. 2017 17:00 Dukla Janovice B – SRK Ž. Ruda
- Sobota 20. 5. 2017 17:00 SRK Ž. Ruda – S. Chudenice

místo	tým	zápasy	výhry	prohry	góly vstřelené:obdržené	body
1.	SRK Ž. Ruda	16	13	3	56:14	38
2.	FK Svěradice B	16	11	5	49:36	34
3.	S. Chudenice	16	11	5	43:25	33
4.	SK Velhartice z. s.	16	12	4	34:20	32
5.	TJ Kašperské Hory	16	10	6	40:25	28
6.	Svatobor Hrádek B	16	9	7	30:23	27
7.	S. Plánice	16	7	9	29:40	22
8.	TJ Bezděkov	16	5	11	31:39	20
9.	SK Bolešiny B	16	6	10	33:44	20
10.	S. Zvolekov	16	6	10	26:42	18
11.	TJ Žihobce	16	7	9	25:44	18
12.	S. Mochtín B	16	5	11	28:43	17
13.	Dukla Janovice B	16	5	11	26:43	15
14.	Tatran V. Hydčice	16	5	11	26:38	14

**Přijďte s námi oslavit osvobození Železné Rudy americkou armádou,
v neděli 7. května 2017 ve 12 hod u zámku.**

Občerstvení a hudba

Srdečně zve Železnorudský Klub

Železnorudský zpravodaj. Vydává město Železná Ruda, Klostermannovo nám. 295, 340 04 Železná Ruda. Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČRE 11849. Elektronická verze: www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj, www.facebook.com/ZeleznorudskyZpravodaj
Redakční rada: Filip Brož, Václav Chabr, Světluše Chabrová, příjem inzerce: Milan Kříž (místostarosta) e-mail: kriz@zeleznaruda.cz;
e-mail redakce: redakceZZ@email.cz.

Náklad: 800 výtisků. Uzávěrka 5. každého měsíce. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.